

750 דקות ראשונות

מאת 'הודה גבאי' שליח 'העולם הזה' לתחרות

ארבעה איצטדיונים, בעלי מגרשי דשא תוצאות שאר שלושת המשחקים במחצית הראשונה, והמשך להודיע לקהל את המאזנים מרי כל עשר דקות. "אורוגואי — צ'כוסלובקיה 0:0". לחש עבר ביציעים. כמעט כולם שלמו 5 פרנקים ושלתו את הימוריהם שנתנו לאורוגואיים, אלופי העולם, נצחון בטוח; עתה היו הם במצב רוח מדוכא. "אורוגואי — צ'כוסלובקיה 0:1" מחיאות כפיים. הכל לפי התכנית. "היגוסלבים מובילים בשער אחד נגד הצרפתים!" הכריז הקריין.

עם כל התעניינותו של הקהל במשחק היתר התעניינותו מוסבת לתוצאות שאר המשחקים. 100 אלף הפרנקים שהובטחו לנוכח בנחשון התחרויות היו כנראה לא פחות חשובים מאשר המאבק שהתנהל על המגרש ושעבורו שילם הצופה 10 פרנקים.

תיאכון גרמני. 24 שעות לאחר מבן נסעתי לברן, בירת שווייצריה. כאשר הגעתי לשם ברכבת מהירה ונוחה היה נדמה שדרכתי על רחובות ברלין. אלפי גרמנים מילאו את העיר, ישבו בתי הקפה ווללו במסעדות, רובם באו ישר מגרמניה, לרובם היתה מטרה אחת: משחק הכדורגל גרמניה — תורכיה, באיצטד המרכזי הגדול בו יערך גם משחק הגמר ברביעי ליולי.

לכל אורך הכביש המוליך לאיצטד צעדו גברים בעלי כרס, תספורת קצרה, כובע עגלגל וסיגר בפה. כאשר נכנסו לשטח התיצונו של המגרש, הריקו מיד את כל הנקיקות השמנות ובקבוקי הבירה. הם השתרעו על הרשא שממול ואכלו שוב, הפעם את מה שהביאו עמם.

בתוך האיצטד היה זה ממש גיהנום. פלוגות של צעירים לבושים מכנסי קטיפה, חולצות ירוקות וכובעי קש לבנים נופפו בדגלים האדומים-צהובים-שחורים ותקעו בחצרות צורמות אוזן. מיד ענו להם חבריהם בפנינות אחרות והרעש התריש ממש את האזניים, זה היה שעה תמימה לפני שריקת הפתיחה.

אכזבה תורכית. בשעה שש עלו תוך רעש מחרד הקבוצות למגרש ורק עשרות תורכים צעירים העזו להניף דגלונים ננסים של חצי-הסהר האדום. ההמנון התורכי נוגן, מישתו ליד החל ללות-את התזמורת ב"שירה. הגרמנים השיבו מיד מלחמה שעה: כשנוגן המנון המוכר, פתחו 20 אלף גרמנות בשירה אדירה של: דויטשלאנד איבר אלס. היה נדמה שהתורכים הפסידו את הערכה עוד לפני שזו התחילה.

מטופחים להפליא, עמדו ביום ד' שעבר להוות את זירת הקרב הראשונה להתמודדות הגדולה על הבכורה העולמית בכדורגל. בציריך, בבאזל, בגינה ובלוזאן היה הכל מוכן לקראת שעת האפס 88' שתקנים עצמיים היו דרוכים לקרב הגדול.

ציריך, העיר הסולידית והשמרנית ביותר בשווייץ אירחה את הסקוטים והאוסטרים באיצטד ארטרוס. החשמליות המרזוזות והמהירות הביאו את 25 אלף הצופים בסדר מופתי אל שערי האיצטד הנאה וכבר בשעה 4, שעתיים לפני הפתיחה, התנופפו בין האלפים דגלים אוסטרים בידי חסידיהם הלבושים בגדים לאומיים בשלל צבעים.

כחול וזרן. שעות האטרנה הגדול, בעל המחוג האחד נח עדיין על נקודת האפס וציפה לשריקת הפתיחה. תאי השידור התימלאו בגברים מסורסים שהכינו את האוזן ניות ובדקו בפעם האחרונה את יעילות מכשיריהם, ליד התא של הבי.בי.סי. ישב גם נחמיה בן אברהם, מאחורי השלטת ישראל. התכוון לשדר 15 דקות מהמשחק.

השעה היתה חמש דקות לשש כאשר יצאו 22 השחקנים בשתי שורות מתוך חודי הלבשה. תשואות רמות ליו אותם והם הסתדרו לפני הבמה הראשית כאשר השופט הבלגי וולטר פרנקן ושני שופטי הקו עומדים באמצע. הסקוטים נמוכי הקומה לבושי חולצות כחולות-כהות ומכנסיים לבנים, והאוסטרים לבישים באותם צבעים כדיוק, אך בחלוקה הפוכה — חולצות לבנות ומכנסיים כחולים.

קדימה אוסטריה! פרצה הקריאה מפי האלפים. אך היו אלה דוקא הסקוטים שנטלו את היומה. משך 30 דקות לחצו ללא הרף אל הקיר את הקבוצה שרבים ניבאו לה סייכיים גדולים בתחרויות.

לא נשעמם. האוירה היתה לוהטת. הפניעות הגופניות רבו והקהל שרק בוו לשופט ופוי לסקוטים, שלמעשה לא פגעו בצורה בלתי חוקית כיריביהם. הפסדם של הסקוטים בא כתוצאה משער יחיד, בדקה 32, שהקפיץ את חסידי אוסטריה כאיש אחד מהמושבים והניף את דגליהם משך 10 דקות תמימות. מאריק פרובסט, המקשר השמאלי ומבקייע השער, לא השאירו חבריו מאומה לאחר החיבוקים והנשיקות, ביחוד אלה שאו משורת ההגנה הכבדה.

10 דקות ההפסקה לא היו כלל משעממים כרגיל. שרות הידיעות הודיע ברמקול את

שדוש דקות מתוך 750: דוגמה קלסית לבליומת התקפה מבוצעת עליידי ההגנה היוגוסלבית (למעלה) שהצטיינה במשחקה (0:1) נגד צרפת. דוגמה אחרת, קלסית לא פחות, היא ההתקפה שמבצע החיפז המרכזי של סקוטלנד (למטה) בשעת התקפה על שער אוסטריה, שלפניו הגנו שני המגנים האוסטרים (בחולצות לבנות). הצליחו לקיים את היתרון 1:0 עד לסוף. אותה שעה שמר על שער הונגריה, אחרי משחקימבחן נגד ינביזים השווייציים, דיולה גרושיץ בן 27' שיקזיש את תמונתו לקוראי העולם הזה (ראה שמאל, למטה).

